

Ferietur til
Lake Ferguson ved Kangerlussuaq
jul-aug 2001.

Ved generalforsamlingen 22. juni i FORS fortalte Pia og Frede, at de planlagde en tur til Grønland første uge af august. Lis meldte sig som interesseret, og med Matilde blev vi ialt 4 til turen.

Fredag 27. Juli.

Vi kom med SAS-flyet om aftenen, og 3 kvarter senere efter 5 timers flyvetur, blev vi mødt af Gorm og Jørn i ankomshallen i Kangerlussuaq (tidligere Søndre Strømfjord). Gorm er fra den gamle roklub deroppe, og Jørn er endnu en SAS-roer, der var på besøg deroppe. De var så venlige at give os et lift op til søen, Lake Ferguson, og roklubbens klubhus. Da klubhuset ikke har toilet, lånte vi nøglerne over til den gamle roklub, som i en lang periode har fungeret som restaurant, men som nu er nedlagt og sat til salg. Efter en kort gåtur i skumringen (det var efter midnat) over til den gamle roklub, måtte vi desværre konstatere, at der var lukket for både vand og strøm, så vi måtte i stedet tage til takke med et hul i jorden. Meget sent kravlede Matilde, Lis og Pia i soveposerne på luftmadrasserne i klubhuset, og Frede indtog det polske villatelt (mere om det senere).

Lørdag 28. Juli.

Vi sov længe efter den lange fredag aften, så vi var friske til en lille rotur efter morgenmaden. Vi havde planlagt at få Åse i vandet, men den lå endnu med bunden i vejret på sin vinter opbevaringsplads, og vi fire var ikke stærke nok til at få den vendt på forsvarlig vis. Åse er en 3+ gig og Hof er en 2-åres inrigger, og Hof var vendt og klar til at komme på vandet. Det blev til en tur med Matilde som passager, og vi ville meget gerne ned til Gorms 'sommerhus' i den anden ende af søen. Det havde nemlig vist sig, at vi havde noget svært ved at benytte hullet i jorden, så vi var meget trængende. Det skal lige nævnes, at Gorms 'sommerhus' er et gammelt amerikansk rundbuetelt, som han har isoleret og beklædt med plader. Sommerhuset blev endelig fundet, selvom det kan være svært at se fra søen, og vi styrtede op og benyttede det lille hus med det lyserøde sæde, som er lavet af flamingo. Det er vist meget fornuftigt, når der er 40 graders frost.

Efter frokost på sommerhusets terrasse og et lille hvil i den varme solskin, måtte vi videre

for at se en flok moskusokser, vi havde spottet på den anden side af en lille bugt. Vi prøvede at komme tæt på de nævnte moskusokser, men vi kunne se, at de ikke var vant til sådan en tingest med lange strittende arme i søen, for de tog hurtig flugten, hvis vi kom for nær. Vel tilbage var det tid til hakkebøfferne. Gorm kom forbi med fiskestænger til os og fik lidt mad med. Lidt senere dukkede Jørn og Birger op. Birger er meteorlog i DMI og udstationeret på Grønland for tiden. Han er også roer fra Skjold og kammerat til Jørn, så snakken gik, og det blev vist noget sent igen.

Søndag 29. Juli.

Vi havde om aftenen aftalt en rotur, så da Jørn og Birger kom, fik vi ved fælles hjælp vendt giggen også. Begge både kom derfor på vandet, dog manglede der en roer i giggen, men det gik fint alligevel. Der var absolut ingen vind, så søen var spejlblank, og vi fik taget nogle

fantastiske billeder, hvor det er umuligt at se, hvad der er op og ned. Igen spiste vi frokost og slappede af ved Gorms sommerhus. På tilbagevejen skræmte vi igen moskusokserne, og Jørn, som har direkte forbindelser til vejrguderne, og Birger, som jo også har lidt med vejret at gøre, fik sørget for en pæn medvind, og turen hjem kunne faktisk klares med 'træsejl'. Der blev aftalt fælles spisning, og Lis og Pia kørte med Jørn og Birger ned til Birgers lejlighed og fik et tiltrængt bad. Matilde og Frede hoppede i stedet i søen, som også bliver brugt til drikkevand til byen (uden rensning, men med tilsat klor). Vandet er så rent, at vi blot tog krus med på vores ture, så havde vi altid rigeligt drikkevand i nærheden. Senere samme aften så vi både blåræv og polarræv.

Mandag 30. Juli.

Denne dag havde Gorm lovet os at give os et lift til indlandsisen, så vi kunne se Russell gletcheren. Vi blev sat af et stykke derfra, for den sidste del af vejen er næsten ufremkommelig, selv for en 4-hjuls trækker. Vi fulgte den grumsede smeltevandsflod og kunne mærke kuldestrålingen fra isen, jo nærmere vi kom. Helt fremme mødte der os et fantastisk syn. Isen tårnede sig op i alle nuancer fra snavset grå til blåhvid og turkis, og det knagede og bragede konstant. Vi spiste vores frokost og var flere gange ved at få maden galt i halsen, når vi lige skulle se et stort stykke is brække af.

Vi gik tilbage ad en anden vej, som gik op og ned af bakke, så vi måtte ty til Lis's energistænger for at nå tilbage til det aftalte mødested, hvor Gorm samlede os op. Ikke nok

med det, men Gorm ville også vise os den nye vej, som Volkswagen fabrikkerne har anlagt 125 km ind på indlandsisen til en 'himmelig' prøvebane. Vejen starter ved punkt 660 (højden over havet) på et sted, hvor indlandsisen har lavet en mængde aflejringer, så stedet ligner et enormt grusgrav. Vejen på isen er lavet med nogle specielle vejmaskiner, som knuser isen og jævner den ud.

Derved er vejen hævet noget over det omkringliggende terræn, og smeltevandet løber derfor langs siderne. Man kunne ikke køre på vejen på denne årstid, så i stedet travede vi et stykke ind. Det går jævnt opad hele vejen mod midten af indlandsisen, hvor den er ca. 3 km tyk, og det bevirker også, at der næsten altid blæser en bidende kold vind ud mod randen af isen. På tilbageturen så vi masser af rensdyr, en lille snehare, moskusokser og nogle fantastiske udsigter til indlandsisen. Vi var godt trætte efter denne lange dag med så mange oplevelser.

Tirsdag 31. Juli.

Denne dag ville vi blot tage en hurtig rotur ned til den anden ende af søen, og naturligvis til det lille hus med det lyserøde sæde. Vi var tilbage til frokost og brugte så eftermiddagen til en travetur op til den lille saltsø, der ligger lidt oppe i fjeldet. Her er der stadig lidt rester af et forulykket amerikansk jagerfly, og så er der udsigt over hele byen og fjorden. Efter aftensmaden havde vi inviteret Gorm og Birger til bjørnethe. Opskriften på bjørnethe er omgivet med meget mystik og går i arv til de udvalgte, i dette tilfælde Lis. Endnu en hyggelig aften, og det blev vist sent igen.

Onsdag 1. august.

Desværre den sidste dag på denne ferietur, men vi skulle først flyve hjem om aftenen. Vi fik pakket, og givet bådene den sidste olie. Lak på træværket holder ikke særlig godt i det barske klima på Grønland, så olie er meget bedre. Vi havde aftalt en tur med Birger til vandfaldet, som ligger bag bjerget Sugarloaf. Der er et skilt, hvorpå der står "Vandfaldet 1 km", men det tog næsten en time at gå dertil, så skiltet er nok ikke særlig nøjagtigt. Ude ved vandfaldet er der ret barskt, med smalle stier på stejle skrænter og brusende vand, der styrter afsted.

Det er svært at forestille sig, hvordan det hele er frosset til om vinteren.

Vi spiste frokost i disse omgivelser og blev senere samlet op af Gorm henne ved 1 km skiltet. På vejen tilbage fik vi lige set flyveklubbens lille ultralight fly, som Gorm også flyver rundt i, og vi fik også tid til at hilse på slædehundene, der på denne årstid ikke har ret meget at lave og er glade for selskab. Tilbage ved søen hjalp Gorm os med at få Åse vendt og surret forsvarligt for vinteren igen, og bagefter kørte han os ned til byen til et tiltrængt bad, så vi kunne være friske og lugtfri til flyveturen hjem, som gik planmæssigt.

Alt i alt en utrolig dejlig ferie med en masse oplevelser, ikke mindst gjort mulig ved Gorms og Birgers store gæstfrihed. Endvidere brugte Gorm en masse tid på at køre os rundt, og han har en masse viden og historier om forholdene på Grønland, så han er vældig inspirerende at være sammen med. Derudover var vejret med os hele ugen. Det var lidt koldt om natten, men om dagen lå temperaturen omkring de 20 grader, så det var helt perfekt.

Og så var der lige det med det polske villatelt. Det er sponsoreret af et par SAS roere, og Hannebeth og Kristian, der havde været på Grønland ugen før os, havde haft det med, slået det op og sovet i det. Det er ikke særlig stort, men meget tungt. Det var Lis og Frede, der pakkede det sammen, og de blev meget hurtige enige om, at Hannebeth og Kristian's ægteskab måtte have været tæt på en opløsning, for det var meget svært at finde ud af at slå det sammen, så hvordan havde det ikke været at slå op?

Matilde og Frede.